

ALİ ÖZDOĞAN YAZDI

ALİ ÖZDOĞAN

Sanıyorum, kişilik problemlerimizden doğruyu görmeme eğilimimiz var, yanlı bakıp hep başkasının kusuruna odaklanıyor, kendi kusurlarımızı görmek samimiyetini gösteremiyoruz.

Benim babam, senin baban benim arabam, senin araban, benim hocam, senin hocan... Maalesef olay para, unvan, hoca yarıştırmak ...

Haklılıkları ya da haksızlıkları önemli değil, bu yarışta bize sağladıkları psikolojik tatmin asıl gaye...

Bu halden daha tehlikeli olanı ise psikolojik problem olmadan, sırf menfaat için kusurlarımızı görmemek ...

Ve o dahi yaygın..

Allah yardım eylesin..

Diyor ya ayet; “mal ve evlat yarıştırmak kabirlere kadar sizi oyaladı...”

Çaşıt ruhların, kendini korumak adına saldırma gayesiyle, arzu ettiği taraftan bakarak nişan aldığı, aşağılık kompleksi tezahürü, hem de kullananın alnının tam ortasına; ‘kibir cahili’ damgası yapıştıran ‘zamâne silahı’

Onu bile bilmiyor...

Peki sen, sen nesen?

Eleştirdiğin zatta eksik gördüğün taraf adına neredesin...

Senden daha fazla bileni de duy o zaman, kendi zihnini, dilini ve bakış açından, aynısını der ya sana; “onu yahut şunu bilmiyorsun...”

Yahu hem başkasının bilmediğinden sana ne...

Millet almış birbirini ele, karşısında ne eksik var onu arıyor, kendininkini görmüyor ...

Başkasının kusuru, beyzâdelerin göğe yükselme basamağı olmuş..

Ama basamak onları sürekli aşağı indirdiği için erişemiyorlar göğe ...

Daha çok kusur bulmaları lazım, çok..

Huzur ile.